

> Retouradres Postbus 30945 2500 GX Den Haag

Vereniging Pettemerduinen Kernreactor Vrij
Nederland

beschikking

Betreft: behandeling van bezwaar van de Vereniging Pettemerduinen Kernreactor Vrij! inzake de beschikking ten behoeve van de Hoge Flux Reactor aan NRG v.o.f. van 12 februari 2009 met kenmerk DGM/RB/2009012305

Geachte mevrouw Raat,

Naar aanleiding van uw bezwaar namens de Vereniging Pettemerduinen Kernreactor Vrij! (hierna: de Vereniging) tegen de hierboven aangehaalde beschikking hebben wij, de Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Economische Zaken, van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en van Justitie, en de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, het navolgende overwogen en besloten.

1. De bestreden beschikking

Bij besluit van 12 februari 2009 met kenmerk DGM/RB/2009012305 is positief beschikt op het verzoek van de Nuclear Research and consultancy Group (hierna: NRG) van 21 januari 2009, en de aanvulling daarop van 6 februari 2009, om tot uiterlijk 1 maart 2010 toestemming te verkrijgen voor het opstarten en bedrijven van de Hoge Flux Reactor (hierna: HFR) in afwijking van de vigerende vergunning van 7 januari 2005 met kenmerk SAS/2004166322 zoals later gewijzigd en aangevuld bij beschikkingen van d.d. 29 juni 2006, kenmerk SAS/MBI/2006282769, d.d. 1 februari 2007, kenmerk SAS/DVO/2007007892 en d.d. 11 juli 2007, kenmerk SAS/2007066690.

Aanleiding voor het verzoek van NRG vormde de constatering door NRG in 2008 van vervormingen met een wanddikte afname in de koelwateruitlaatleidingen en een gasbellenspoor ter hoogte van één vervorming. Deze degradatie van de 'reducers Bottom Plug Liner' (hierna: BPL), welke een onderdeel is van het koelsysteem, vormde voor NRG de aanleiding om te besluiten de HFR in augustus 2008 niet op te starten en onderzoek te verrichten naar de deformaties en het gasbellenspoor. Uit dit onderzoek kwam volgens NRG naar voren dat de technische staat van de 'reducers BPL' niet optimaal is, maar wel voldoende veilig. Met de toepassing van een aantal maatregelen en het opereren onder de conditie dat de HFR wordt stilgelegd zodra er lekkage van het primair systeem wordt

geconstateerd, wordt volgens NRG het veiligheidsniveau op ruim voldoende niveau gebracht en gewaarborgd.

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

De degradatie van de BPL is een afwijking ten opzichte van de vigerende vergunning. NRG is voornemens om de 'reducers BPL' te repareren. Met de noodzakelijke voorbereiding van deze definitieve reparatie is volgens NRG een periode van een jaar gemeoid. Het buiten bedrijf blijven van de HFR gedurende deze periode, betekent volgens NRG een tekort aan medische radio-isotopen, wat ten koste gaat van de behandeling van miljoenen patiënten.

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Na afweging van de betrokken belangen wordt de afwijking in het reactorsysteem ten opzichte van de vigerende Kernenergiewet (hierna: KEW) vergunning tijdelijk tot 1 maart 2010 en onder strikte voorwaarden toegestaan. Vastgesteld is dat de veiligheid van de HFR weliswaar niet optimaal is, maar samen met de veiligheidsverhogende maatregelen wel voldoende is in de zin dat wordt voldaan aan de minimumeisen ten aanzien van de kans op kernschade en individueel risico. Daarnaast is geoordeeld dat het afwijzen van het verzoek van NRG om de HFR op te mogen starten, met het oog op de productie van medische radio-isotopen, geen passend antwoord vormt op de voorliggende situatie. Het buiten bedrijf houden van de HFR tot aan de definitieve reparatie houdt in dat er gedurende 1 jaar op de Europese- en de wereldmarkt een groot tekort zal zijn aan medische radio-isotopen. Patiënten zullen hiervan in toenemende mate de gevolgen ondervinden.

2. Gevolgde procedure

Bij schrijven van 22 maart 2009 hebt u pro forma namens de Vereniging bezwaar gemaakt tegen de verleende toestemmingsbeschikking. De aanvulling van de gronden is door ons ontvangen op 9 april 2009.

Op 22 april 2009 heeft een hoorzitting overeenkomstig artikel 7:2, eerste lid, Awb plaatsgevonden. Bij deze gelegenheid heeft u de bezwaren mondeling toegelicht. Het conceptverslag van de hoorzitting is u op 6 mei 2009 toegezonden. Op 13 mei 2009 heeft u uw opmerkingen doorgegeven. Het definitieve verslag is aan u op 26 mei 2009 toegezonden.

3. De bezwaargronden

De gronden van uw bezwaar, zoals deze luiden na uw aanvulling van 9 april 2009 en uw toelichting tijdens de hoorzitting op 22 april 2009 zijn kort samengevat als volgt:

1. Tijdens de hoorzitting heeft u aangegeven dat u het gestelde in de pleitnota van Stichting Greenpeace Nederland (hierna: Greenpeace) ondersteunt.
2. In het algemeen stelt u dat het bestreden besluit in strijd met het geldende recht is genomen en dat de Ministers niet in redelijkheid tot een belangenafweging hadden kunnen komen die rechtvaardigt dat de reactor niet aan alle veiligheidseisen van de vigerende KEW-vergunning hoeft te voldoen en dat daardoor de bescherming van het duingebied in gevaar komt. U geeft aan tot deze mening te komen vanwege onderstaande redenen:
 - a. Het primair koelwatersysteem vormt één van de veiligheidsbarrières die de nucleaire veiligheid van de reactor moet waarborgen.

- b. U geeft aan dat het veiligheidsconcept 'defense in depth' conform de KEW-vergunning als noodzakelijke voorwaarde geldt voor het realiseren van een staat van nucleaire veiligheid bij een kernreactor. Met dit concept worden drie basisveiligheidsfuncties zekergesteld.
- c. Door de technische problemen aan de reducers (BPL) wordt naar uw mening niet meer voldaan aan twee van de veiligheidsfuncties van het 'defence in depth' concept, te weten:
- het zekerstellen van de kernkoeling in verband met vervalwarmte;
 - het insluiten van radioactiviteit.

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Met de door NRG genomen veiligheidsvoorzieningen wordt volgens u nog steeds niet voldaan aan de vigerende KEW-vergunning. De HFR had naar uw mening mede om deze reden niet opgestart mogen worden en de Ministers hadden niet in redelijkheid tot dit besluit mogen komen. Tevens geeft u aan dat het aspect inzake het insluiten van radioactiviteit wel degelijk een rol speelt. Volgens u blijkt dit uit de aanvullende eis van het Internationaal Atoomenergie Agentschap (hierna: IAEA) om elke maand het grondwater te controleren.

- d. Nu voorts ook technische problemen bestaan met de regelstaven van de HFR wordt, naar uw mening, niet meer voldaan aan de veiligheidsfunctie inzake de beheersing van de reactiviteit. U bent van mening dat de overheid zijn verplichting moet nemen en de toestemmingsbeschikking om deze reden moet intrekken. Op deze manier kan worden bewerkstelligd dat de HFR wordt gesloten totdat alle technische problemen zijn opgelost en de kernreactor weer voldoet aan de veiligheidseisen uit de vigerende KEW-vergunning.
- e. U geeft aan dat op grond van het rapport van Profundo van maart 2009 getwijfeld kan worden aan de noodzaak tot bescherming van het maatschappelijk belang inzake de productie van de radio-isotopen. De reden om te herstarten heeft naar uw mening tevens een economische achtergrond aangezien ook andere kernreactoren in de wereld de productie vermoedelijk kunnen overnemen.
3. Ten slotte merkt u nog op dat het aanwezige publiek tijdens de informatieavond in Schagerbrug op het verkeerde been is gezet door te verzwijgen dat de HFR ook weer gebruikt zou gaan worden voor commerciële onderzoekstaken. U geeft aan dat dit slecht is voor het vertrouwen in NRG en de betrokken overheden.

4. Overwegingen bij het bezwaar

Ad 1

Het bezwaarschrift van Greenpeace is, waar het de motivering betreft, door ons gegrond verklaard. Voor het overige zijn de bezwaren van Greenpeace ongegrond verklaard. Hetzelfde geldt derhalve voor deze bezwaargrond. Voor een inhoudelijke toelichting verwijzen wij naar de bijgevoegde beslissing op bezwaar gericht aan de Stichting Greenpeace Nederland kenmerk DGM/RB/2009039948.

Ad 2

Ten aanzien van het door u aangevoerde bezwaar inzake de strijdigheid van de beschikking van 12 februari 2009 met het geldende recht overwegen wij dat uit de navolgende behandeling zal blijken dat de toestemmingsbeschikking op goede gronden en in overeenstemming met het geldende recht tot stand is gekomen.

Ad 2a en 2b

Het is juist dat u stelt dat de wand van het primaire koelwatersysteem één van de veiligheidsbarrières vormt. De wand van het primaire koelwatersysteem maakt onderdeel uit van het multi-barrière concept en is daarmee ook onderdeel van het door u al genoemde 'defence in depth' concept. Door degradatie van het primaire koelwatersysteem kan niet meer worden voldaan aan hetgeen in de vigerende KEW-vergunning is gesteld ten aanzien van het 'defence in depth' concept. NRG heeft om deze reden besloten de reactor niet opnieuw op te starten en pas na het ontwerpen van aanvullende maatregelen en een nieuwe veiligheidsanalyse een nieuwe vergunning voor het bedrijven van de reactor aan te vragen.

Ad 2c

Zoals reeds hierboven al bij bezwaargrond 2a en 2b is uiteengezet wordt inderdaad niet meer voldaan aan het gestelde uit de vigerende KEW-vergunning. Dat betekent echter niet dat hierdoor niet meer wordt voldaan aan de basisveiligheidsfuncties, te weten:

- het zekerstellen van de kernkoeling in verband met vervalwarmte;
- het insluiten van radioactiviteit.

Ten aanzien van de zekerstelling van de kernkoeling merken wij op dat de risicoanalyse van 19 januari 2009 laat zien dat er alternatieve manieren bestaan om in geval van een mogelijk lek in de reducers toch water in het vat te krijgen en dat voor het bewerkstelligen hiervan voldoende tijd beschikbaar is. Met de aanvullende maatregelen wordt de kernkoeling derhalve voldoende zekergesteld. Voor de insluiting van de radioactiviteit geldt dat bij een eventuele lekkage het lekwater wordt opgevangen in de daartoe bestemde drainageputten in het reactorgebouw. Het radioactieve lekwater wordt dan afgevoerd naar het afval opslaggebouw. De insluiting van radioactiviteit in geval van een eventuele lekkage is daarmee voldoende gewaarborgd.

De aanvullende eis van het IAEA om elke maand het grondwater te controleren betreft een standaardtechniek welke in een aantal landen als normale procedure geldt. Het IAEA heeft geadviseerd het grondwater bij de reactor in Petten ook standaard te controleren. Op basis van de huidige Nederlandse regelgeving zijn wij hiertoe echter niet verplicht. Desondanks is het advies van het IAEA overgenomen. Bij brief van 29 april 2009 heeft de KFD, NRG verzocht om binnen twee maanden met een plan van aanpak te komen met daarin de planning voor het tijdig kunnen realiseren van de aanbevelingen van het IAEA.

Het advies van het IAEA inzake het meten van het grondwater staat los van de vraag inzake het insluiten van radioactiviteit in geval van een lekkage.

Uw bezwaren inzake het niet kunnen voldoen aan de twee basisveiligheidsfuncties achten wij op grond van het bovenstaande ongegrond.

Ad 2d

De technische problemen inzake de regelstaven hadden betrekking op het niet goed functioneren van één geleide-rolletje van een regelstaaf bij de opstart van de HFR op 1 april 2009. Dit heeft echter niets te maken met het niet voldoen aan de veiligheidsfunctie inzake de beheersing van de reactiviteit. Geleide-rolletjes zijn namelijk gevoelig voor slijtage en dienen derhalve periodiek te worden vervangen. De slijtage van het geleide-rolletje heeft zich geopenbaard tijdens een test op 30 maart 2009, welke voor iedere opstart van de reactor plaatsvindt. Tijdens deze test wordt van iedere regelstaaf gemeten hoe lang de regelstaaf

erover doet om vanuit een bepaalde hoogte in de kern geheel omlaag te vallen totdat deze zich geheel in de kern bevindt. Uit - een van - deze tests kwam naar voren dat één geleide-rolletje van een regelstaaf was versleten. NRG heeft na constatering van deze slijtage het betreffende geleide-rolletje vervangen. De slijtage in het geleide-rolletje kan worden gezien als een normale bedrijfsstoring. Overigens is het probleem inmiddels verholpen. Wij zien in dit alles dan ook geen reden om de toestemmingsbeschikking in te trekken en de HFR te sluiten. Uw bezwaar achten wij derhalve ongegrond.

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Ad 2e

Uitgangspunt bij beoordeling van de beschikbaarheid van andere reactoren die isotopen produceren, is geweest dat deze het wegvallen van de isotopenproductie bij de HFR moeten kunnen opvangen. Omdat het verzoek van NRG de periode tot 1 maart 2010 betreft, heeft de afweging ten aanzien van de beschikbaarheid van andere reactoren alleen betrekking op deze periode. Bij de afweging om te komen tot het primaire besluit is om die reden schriftelijk gevraagd aan de reactoren in Europa die ook medische isotopen produceren, de OSIRIS te Frankrijk en de BR2 te België, of deze reactoren in 2009 meer beschikbaar kunnen zijn. De exploitanten hebben schriftelijk medegedeeld dat dit voor 2009 niet meer mogelijk is. Het gevolg is dat vanaf juni tot oktober 2009 de Europese landen vrijwel volledig afhankelijk zouden zijn van reactoren buiten Europa, indien de HFR niet zou opstarten.

Naar aanleiding van uw bezwaar ten aanzien van de beschikbaarheid van andere reactoren heeft nader onderzoek (zie bijgevoegd rapport van Ordina, d.d. 27 mei 2009) plaatsgevonden in hoeverre de andere producenten dan de HFR hun beschikbaarheid voor isotopenproductie of de productiecapaciteit toch niet zodanig kunnen verhogen in de periode tot 1 maart 2010 dat dit het wegvallen van de isotopenproductie bij de HFR kan vervangen.

Bij dit nader onderzoek is vooral gekeken naar Europese reactoren die isotopen produceren, en zijn gesprekken gevoerd met het management van de OSIRIS-reactor te Frankrijk en de BR2 te België. Het zijn immers vooral deze reactoren die Europa van medische radioisotopen voorzien. In de motivering van het primaire besluit zijn de relatieve bijdragen aan de wereldproductie van medische isotopen weergegeven van de 3 Europese reactoren. Het rapport van Ordina geeft de onderlinge verhouding in de Europese productie van die reactoren weer (HFR 73%; BR2 15%; OSIRIS 12%). In het rapport van Ordina wordt aangegeven dat ook leveringen aan ziekenhuizen in andere continenten worden verricht, maar dat dit slechts beperkt plaatsvindt. De voornaamste reden hiervoor is gelegen in de korte halfwaardetijd waardoor de meeste medische radioisotopen ongeveer een week na de productie niet meer bruikbaar zijn. Dit bemoeilijkt de export buiten Europa.

In een rapport van AIPES (November 2008), 'Report on Molybdenum 99 Production for Nuclear Medicine 2010-2020' is in Figuur 6 voor het jaar 2007 zowel de relatieve behoefte van de verschillende continenten weergegeven als de relatieve productie in dezelfde continenten. Ook daaruit blijkt dat de isotopen met name worden afgezet in het continent waarin de productie gelegen is.

De vraag ten aanzien van beschikbaarheid van andere reactorcapaciteit voor de productie van medische isotopen dan die van de HFR, spitst zich in eerste instantie toe op de reactoren in Frankrijk en België en of zij hun productie zodanig

kunnen verhogen dat de uitval van de HFR substantieel gecompenseerd kan worden. Gezien de productieverhoudingen tussen de Europese reactoren zouden de OSIRIS en de BR2 hun gezamenlijke productie ten minste moeten verdubbelen tot verdrievoudigen om te komen tot een substantiële opvang van de uitval van de HFR.

Voor wat betreft de beschikbaarheid van de OSIRIS en BR2 tot 1 maart 2010 concludeert het Ordina-rapport dat beide reactoren in de periode van februari 2009 tot maart 2010 uitgesteld onderhoud moeten verrichten. Dit onderhoud dat gepland stond voor 2008 werd uitgesteld op verzoek van NRG om zoveel mogelijk te voorzien in de uitval van de HFR in het najaar van 2008 en het begin van 2009. Dit onderhoud kan vanuit veiligheidsoptiek niet nog verder worden uitgesteld. Beide reactoren zijn door dit onderhoud tot maart 2010 slechts gedeeltelijk beschikbaar. Dit bevestigt de situatie zoals beschreven in het antwoord van de bedrijvers van de OSIRIS en de BR2 ontvangen op het eerdere schriftelijk verzoek vanuit het ministerie van VROM.

Ook de vraag of deze reactoren dan tijdens de perioden dat zij wel in bedrijf zijn tot 1 maart 2010 hun productie kunnen verhogen, zodat zij op die manier de productiecapaciteit van de HFR kunnen vervangen, moet ontkennend beantwoord worden. In de eerste plaats is verhoging van het gebruik van het aantal stralingsposities in beide reactoren beperkt gezien de huidige kernfysische constellatie van die reactoren. Wijzigingen daarin aanbrengen vereist structurele aanpassing van de reactor en is daarmee op de korte termijn tot 1 maart 2010 geen optie.

Uit het Ordina-rapport blijkt verder dat de reactoren ook niet verder bereid zijn voor de termijn tot 1 maart 2010 hun productieschema's aan te passen. Voor de OSIRIS geldt dat voor het grote nucleaire programma in Frankrijk materiaalonderzoek wordt verricht. Met het oog op de energievoorziening in Frankrijk en de nucleaire veiligheid zullen de Franse autoriteiten niet snel geneigd zijn tot verder uitstel van dat onderzoeksprogramma.

Uit het Ordina-rapport volgt dat ten aanzien van de BR2 in België geldt dat voor verhoogde productie meer cycli gedraaid moeten worden met als gevolg dat dit de levensduur van de reactor verkort in verband met verbrossing van de kern. België wil de BR2 in ieder geval openhouden tot 2020. Door meer cycli te draaien, zou dit niet haalbaar zijn.

Op basis van het voorgaande kan geconcludeerd worden dat voor de periode tot 1 maart 2010 de overige Europese reactoren in de praktijk geen mogelijkheden hebben en ook niet bereid zijn om de uitval van de isotopenproductie van de HFR substantieel op te vangen.

Verder citeert u in uw bezwaar de heer Alberman van de OSIRIS-reactor waarin hij aangeeft dat de OSIRIS in theorie 40% van de Europese productie kunnen leveren. Wellicht dat de OSIRIS *in theorie* dat kan bereiken, maar in de praktijk en binnen de periode tot 1 maart 2010 is dit vanwege bovengenoemde redenen niet aan de orde.

Voor de reactoren die buiten Europa produceren, is in dit verband alleen de NRU in Canada van belang. De inschatting is dat de SAFARI-reactor in Zuid-Afrika ongeveer 5 tot 10% van de wereldproductie voor haar rekening neemt. Indien de SAFARI de uitval van de HFR zou moeten compenseren zou de SAFARI-reactor

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

zijn productie zeer fors moeten verhogen. De productie zou met een factor 8 moeten toenemen. Allereerst een verhoging met een factor 4 als alleen gekeken wordt naar de productie van de HFR. Door de lange reistijd en daarmee het verloren gaan van de effectiviteit van de radiofarmaca is nogmaals een verdubbeling nodig. In de periode tot 1 maart 2010 is een dergelijke productieverhoging zeker niet haalbaar.

De NRU-reactor in Canada produceerde tot voor kort reeds op maximale capaciteit en kon daarmee ook niet geheel of gedeeltelijk de uitval van de HFR opvangen. De tekorten die ontstaan als gevolg van het voor langere tijd stilliggen van een van de beide belangrijkste producenten (HFR in Petten of NRU in Canada) kunnen moeilijk door de overige partijen worden opgevangen, zeker niet op de korte termijn tot 1 maart 2010.

Inmiddels is ook duidelijk geworden dat de NRU sinds medio mei 2009 minimaal voor 3 maanden is stilgelegd wegens een lekkage in het primaire systeem.

Uw vermoeden dat NRG de reactor niet alleen voor de productie van medische isotopen gebruikt, maar ook voor commerciële activiteiten, en daarmee economische motieven in het spel zouden zijn bij het nemen van het besluit tot herstart, moet ontkend worden. Uitgangspunt voor de herstart van de HFR is de productie van isotopen geweest, mits de reactor veilig bedreven kan worden. Het maakt voor de veiligheid niet uit of naast isotopenproductie ook onderzoek verricht wordt. Randvoorwaarde is dat er isotopen geproduceerd worden. Dit is de rechtvaardiging geweest voor de herstart van de HFR. Door vooraf van iedere cyclus de geplande hoeveelheid te produceren isotopen en achteraf van iedere voorgaande cyclus de hoeveelheid geproduceerde isotopen door NRG te laten overleggen zoals in voorwaarde 6 van de beschikking is opgenomen, kan gecontroleerd worden of aan die randvoorwaarde voldaan wordt. Gelet op het bovenstaande achten wij uw bezwaar ongegrond.

Ad 3

Hierboven is reeds aangegeven dat het uitgangspunt voor de herstart van de HFR de productie van isotopen is geweest. Hierover had duidelijker gecommuniceerd kunnen worden. Tijdens de hoorzitting is ook aangegeven dat de communicatie een punt van aandacht betreft. Ten overvloede willen wij hierbij nog opmerken dat er geen reactor bestaat die alleen bestemd is voor de productie van radio-isotopen. Dit komt door het feit dat producenten van radio-isotopen in het verleden bestralingstijd hebben gekocht bij bestaande onderzoeksreactoren waarbij door de onderzoeksreactoren de investeringskosten niet of niet volledig zijn doorberekend aan de producenten. Het gevolg hiervan is dat de productie van radio-isotopen niet kostendekkend is voor de onderzoeksreactor.

5. Conclusie

Gelet op het voorgaande zijn uw bezwaren gericht tegen de verleende toestemmingsbeschikking van 12 februari 2009, met kenmerk DGM/RB/2009012305, gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond. Voorzover uw bezwaren gegrond zijn hebben wij de motivering van het besluit aangepast.

6. Besluit

We hebben daarom besloten de toestemmingsbeschikking van 12 februari 2009, met kenmerk DGM/RB/2009012305, voorzien van een verbeterde motivering in stand te laten.

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Tegen dit besluit kan op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen zes weken, ingaande op de dag na bekendmaking. De datum van de bekendmaking is de verzenddatum, zoals in de aanhef van deze beslissing over uw bezwaar is vermeld.

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Hoogachtend,

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke ordening en Milieubeheer,

Dr. Jacqueline Cramer

De Minister van Economische Zaken,

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Maria J.A. van der Hoeven

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Dr. A. Klink

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

J.C. Huizinga-Heringa

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Mw. G. Verburg

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

De Minister van Justitie,

Dr. E.M.H. Hirsch Ballin

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Portefeuille Milieu
Directie Risicobeleid
Taakveld Straling

Kenmerk
DGM/RB2009039952

Mr. J.P.H. Donner